

O čo v skutočnosti ide v Grécku?

V posledných dňoch celý svet hľadá na Grécko a na jeho problémy. Svoju trošku do mlyna neváhajú prihodiť ani naše „demokratické“ médiá, snažiace sa stlmiť pozitívne reakcie občanov našej republiky voči spravodlivému boju gréckych pracujúcich.

A tak zrazu, hneď po prvých vystúpeniach gréckeho pracujúceho ľudu sa našla, sťa šibnutím čarovného prútika, vhodná diagnóza nepriaznivého ekonomického stavu tohto kedysi bohatého prímorského štátu.

Na vine za zlú ekonomickú situáciu sú grécki pracujúci, poberajúci neúnosne vysoké platy za svoju prácu. Vysoké dôchodky gréckych dôchodcov, vysoké platy drobných remeselníkov a úradníkov štátnej správy sú prapríčinou ekonomickej devastácie krajiny. Ste tomu schopní veriť? Ja nie, ale bohužiaľ na našom Slovensku sa nájde pomerne početná skupina ľudí, zvlášť tých s najnižšími príjmami (ktorí si nemajú ako overiť „pravdivé informácie“ z iných zdrojov), ktorí týmto primitívnym „táraninám“ veria. Pri rôznych besedách, či už na ulici, v krčme, alebo na úradoch práce neustále počúvam túto tézu od tých najchudobnejších, pričom nezabudnú zdôrazniť, ako to postihne aj nás, keď budeme žiadať vyššie mzdy.

Generálny štrajk v Athénach, ilustračné
foto Internet, archív HK

nehorázne lži o Veľkej októbrovej socialistickej revolúcii v Rusku. Aj vtedy noviny a časopisy svojich čitateľov informovali bombastickými správami, „ako sa revoluční robotníci Ruska stávajú nemysliacou masou v rukách bolševikov, pričom túto masu musíme celá Európa živiť.“ Nepripomína vám to niečo?? Kto to prirovnáva k dnešnej situácii, má pravdu.

Aký je skutočný stav v Grécku?

Gréci štrajkujúci v rôznych mestách Grécka nepožadujú žiadne pôžičky, len nesúhlasia s tým, aby prechmaty buržoázie, veľkých nadnárodných monopolov platili zo svojich vreciek, na úkor svojich detí. Za súčasný stav je zodpovedná grécka veľkoburžoázia, ktorá sa svoj diel zodpovednosti pokúša hodiť na obyčajných Grékov, pritom chce odvrátiť pozornosť od vlastnej zodpovednosti za chyby a svoj podiel na neutešenej situácii celej krajiny.

Ako rastie odpor gréckych občanov voči politike sociálno-šovinistickej vlády, tak narastá aj reakcia vládnucich zložiek. Akcie pracujúcich vyvolávajú reakciu, a tak zrazu „demokratická“ štátna mašinéria neváha použiť voči vlastnému ľudu ozbrojenú štátnu moc, pričom ticho podporuje aj tajné „akcie“ fašistických živlov a ich teroristického spôsobu boja. Dôkazom sú rôzne „záhadné“ atentáty pred sídlom odborov a pred sídlom Ústredného výboru Komunistickej strany Grécka. Páchatel, ako je zvykom je neznámy. Akýkoľvek pokus komunistov o obranu, je však označovaný za extrémizmus a vyvoláva ešte tvrdšie násilie vládnej moci.

My Slováci si musíme uvedomiť – grécki pracujúci bojujú spravodlivý boj. Ich porážka sa ľahko môže stať aj našou porážkou. A to je hlavný dôvod, prečo nemožno veriť našim „démonkratickým“ médiám, ktoré sú v rukách monopolistov, vo veľkej miere zodpovedných aj za naše zlé postavenie.

Ivan Luljak

Prečo vlastne médiá vyniesli tento nehorázny blud do sveta??

Odpoveď je veľmi jednoduchá. Hlavným vinníkom neuspokojivej ekonomickej situácie Grécka nie sú žiadne vysoké platy rybárov, remeselníkov, drobných predajcov a vysoké dôchodky, ale neúnosná zadlženosť krajiny zavinená buržoáznymi vládami. Relatívne vysoké mzdy (len nominálne) v niektorých odvetviach určite nie sú príčinou krízy kapitalizmu v Grécku, sú len dôsledkom tvrdých a zdĺhavých triednych bojov gréckej pracujúcej triedy proti bohatým priemyselníkom a latifundistom vlastníacich väčšinu pôdy Grécka. Zamestnávateľ nikdy nedá nič svojmu zamestnancovi zadarmo a snaží sa, ako to už naznačil Marx s Engelsom a Leninom, mať čo najvyšší zisk pri čo najnižších nákladoch. Pracujúci môže vyššiu mzdu získať len tým, že donúti svojho zamestnávateľa štrajkovým bojom. A práve toto gréckym pracujúcim vychádza.

Presne to je hlavným dôvodom šírenia negatívnych správ o gréckych občanoch bojujúcich za svoje najzákladnejšie práva.

Ako historikovi mi súčasný stav veľmi pripomína roky 1917-1918. Aj vtedy médiá, či už rakúsko-uhorské, alebo tie „demokratické“ československé šírili rôzne